

अन्वेष् *m.* (r. इष् s. तु) qui quaerit.

अप् *f.* (nom anom. plur. num. v. gr. 207.) aqua. Su. 2.14.

N. 12.63. (lat. *aqua* mutatā labiali in gutturalem; goth. *aha* flumen; germ. vet. *aha*, et *affa* in fine comp. v. Graff 1.159.; lith. *uppel* flumen; huc etiam cum Johannsenio - *Latein. Wortbildung* p. 41. - referto lat. *am-nis* pro *ap-nis* - v. अप्नस् - commūtatā tenui cum nasalī ejusdem organi, sicut in *somnus* pro *sopnus*; huc etiam retulerim gr. ἀφρός).

अप् *Praep. praef. ab, de* (gr. ἀπό, lat. *ab*, goth. *af*, angl. *of*, germ. vet. *af-tar* post cum suff. compar. - v. gr. comp. 294. - goth. *af-tarō* retro, a tergo; cf. etiam lith. *apac'ia* pars inferior, *apac'oj* infra, *apatinnis* inferior; huc etiam retulerim slav. *insep. o de, abjecto p.*)

अपकर्तुं *m.* (r. कृ facere, praef. अप् s. तु) qui alqm. offendit, adversarius, inimicus. Hrt. 90.3.

अपकारता *f.* (ab अपकार, a r. कृ s. अ, qui offensionem, injuriam infert, s. ता) offensio. N. 21.13.

अपकारिन् *m.* (r. कृ s. इन्) qui aliquem offendit, adversarius, inimicus. Hrt. 27.17.

अपकृत (part. pass. a r. कृ praef. अप् s. त) 1) offensus. 2) n. offensio, laesio, violatio. H. 4.3.

अपगम् *m.* (r. गम् ire s. अ) abscessio, separatio. Hrt. 43.5.

अपगा *f.* (ex अप् aqua, quod separatum non invenitur - v. अप् - et ग iens in fem.) fluvius. AM.

अपचय् *m.* (r. चि colligere s. अ) deminutio, expensum. Hrt. 105.12.

अपटी *f.* aulaeum.

अपटीक्षेप *m.* (e praec. et क्षेप) secundum Wils. «*precipitate entrance on the stage, indicating hurry and agitation, also read अपटाक्षेप*»; v. etiam Lenzium ad URV. 3.1.

अपत्य् *n.* (a Rückertio recte deducitur a praep. अप् s. त्य; ita goth. *ni-thjis* Th. *nithja* cognatus, propinquus, a नि deduxerim; v. gr. comp. 400.) proles; अपत्यानि liberi. ER. 1.27. 2.26.

अपत्रपा *f.* (r. त्रप् pudere, praef. अप् suff. अ) pudor. AM.

अपदेश *m.* (r. दिश् monstrare s. अ) species, simulatio, praetextus. UP. 65.

अपभी (BAH. ex अप et भी f. timor) liber a timore.

अपमान् *n.* (KARM. ex अप et मान् n. honor) dedecus, infamia, ignominia. BH. 6.7.12.18.

अपर् (ut videtur, a praep. अप s. र) alias. H.2.32. BR.1.31. (goth. *afar* post, germ. vet. *afar* autem, iterum, nostrum *aber*: *aber-mal, Aber-Witz*).

अपराङ्मुख (KARM. ex अ priv. et पराङ्मुख aversum os habens. BAH. e पराङ्मुख retrosum - ab inusitato Adj. पराच् e परा retro et अञ्च्, v. gr. 196. - et मुख n. os, vultus) non aversum os habens. N. 2.18. v. gr. 84.

अपराज् (r. राज् praef. अप offendere s. त, gr. 83.) 1) Adj. offendens. SAK. 24.2.infr. URV. 51.3.infr. DR. 7.11. ubi अपराज्ञः pro अपराज्ञः legendum. 2) n. offensio. N. 24.12.

अपराध *m.* (r. राध् s. अ, v. praec.) offensio. DR. 8.37. — V. अपराज्ञः.

अपरेयुस् (ex अपरे locat. τै अपर् alias et युस्, quod ex दिवस् dies explicaverim, ita ut, ejecto अ, व् in उ et इ in य् sint conversa) postero die. N. 13.35.

अपवर्ग् *m.* (r. वृज् relinquere s. अ) donum. SAV. 5.51.

अपवाद् *m.* (r. वद् dicere praef. अप s. अ) vituperatio. Hrt. 71.12.

अपवादिन् (r. वद् s. इन्, v. praec.) interdicens, vetans. SAK. 32.1.

अपवाहन् *n.* (r. वह् s. अन) actio auferendi, deducendi. Hrt. 97.5.

अपश्चिम (posticum non habens, nihil post se habens. BAH. ex अ priv. et पश्चिम posticus) infinitus, immensus. N. 13.33.

अपसद् *m.* (r. सद् ire praef. अप s. अ) homo vilis, abjectus, in fine compos. H. 3.8. DR. 8.45.

अपह् (r. हन् abjecto अन् s. अ, gr. 645.) occidens, delens. SAK. 56.2.

अपहरण् *n.* (r. हृ s. अण) actio auferendi, abripiendi. N. 10.9.